

**LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER
ONDERWIJS**

ADVIES 2015-29

20 oktober 2015

Met betrekking tot de vraag of de school het reglement op de juiste wijze heeft gehanteerd, stelt de commissie vast dat bij de toepassing van het reglement geen fouten zijn gemaakt. De leerling heeft twee vijven, voldoet daarmee niet aan de vereisten voor directe bevordering naar 2 vwo en was derhalve een bespreekgeval. De school heeft afdoende toegelicht de leerling aan de hand van verschillende aspecten goed en zorgvuldig te hebben bekeken. De school spreekt terecht van een individuele beslissing. Ieder kind is verschillend. De beslissing die genomen is ten aanzien van de leerling kan en mag dan ook niet vergeleken worden met beslissingen die genomen zijn met betrekking tot andere leerlingen. Onder omstandigheden van niet uitvoeren RT onderzoek is de beslissing van de school de leerling te laten overgaan naar 2 havo niet onbegrijpelijk. De commissie heeft niet kunnen vaststellen dat er sprake zou zijn van discriminatie. In eerdere jaren zijn ook autochtone kinderen in voorkomende gevallen naar 2 havo verwezen. Concrete aanwijzingen van discriminatie heeft de commissie niet geconstateerd.

**ORDEEL VAN DE LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE
VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER ONDERWIJS
INZAKE KLACHT 15-29**

De Landelijke Klachtencommissie voor het algemeen bijzonder onderwijs (verder: de commissie) heeft op 26 augustus 2015 per e-mail een klacht ontvangen van de heer A. (hierna te noemen: klager). Klager is vader van B. (13 jaar), leerling van C. te Bilthoven (hierna: de school). De klacht, geregistreerd onder nummer 15-29, is gericht tegen de heer D., coördinator brugklas van de school, hierna te noemen: aangeklaagde.

Procedure

De commissie die de klacht heeft behandeld, bestond uit mr. C. Sjenitzer, voorzitter, mevrouw E.I.H. Gordijn-Oud, lid en mevrouw A.E. Blik-de Jong, lid.

De commissie heeft op 4 september 2015 het door klager ingevulde vragenformulier inclusief bijlagen ontvangen.

Aangeklaagden zijn in de gelegenheid gesteld zich schriftelijk te verweren. Op 24 september 2015 heeft de commissie een verweerschrift ontvangen. Aangeklaagde heeft per brief van 24 september 2015 nog een bijlage bij het verweerschrift ingediend. Klager heeft per e-mail van 6 oktober 2015 een reeds eerder ingediend stuk verzonden.

Klager en aangeklaagde zijn daarnaast in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten op een op 6 oktober 2015 te Utrecht gehouden besloten hoorzitting.

Klager was aanwezig, vergezeld van mevrouw mr. E., verbonden aan X te Zoetermeer. De aangeklaagde was aanwezig, vergezeld van mevrouw F., conrector, de heer G., rector/bestuurder en mevrouw mr H., advocaat te Den Haag.

Ontvankelijkheid

Bij brief van 29 september 2015 heeft de ambtelijk secretaris van de commissie betrokkenen het volgende bericht:

“De voorzitter heeft kennis genomen van de klacht met de daarbij behorende stukken en van het ingediende verweerschrift met bijlagen. Namens aangeklaagde is aangevoerd dat de klacht niet-ontvankelijk geoordeeld moet worden, althans ongegrond moet worden verklaard.

Op grond van artikel 13 eerste lid van de Regeling Landelijke Klachtencommissie voor het Algemeen Bijzonder Onderwijs heeft de voorzitter de bevoegdheid het onderzoek te sluiten en de klacht af te handelen zonder dat een hoorzitting wordt gehouden indien hij van oordeel is dat voortzetting van het onderzoek niet nodig is omdat de commissie kennelijk onbevoegd is, de klacht kennelijk niet-ontvankelijk, de klacht kennelijk ongegrond, of de klacht kennelijk gegrond.

De voorzitter is van oordeel dat dit zich bij de onderhavige klacht niet voordoet. De voorzitter heeft daartoe het volgende overwogen.

In het verweerschrift wordt - kort samengevat - een beroep gedaan op niet-ontvankelijkheid althans ongegrondheid van de klacht omdat niet aangeklaagde, maar alle docenten gezamenlijk het besluit waartegen de klacht zich richt, hebben genomen.

De klachtenregeling zoals die in 1998 in de wet (de zogeheten “Kwaliteitswet”) is opgenomen, gaat er vanuit dat een klacht dient te worden ingediend tegen een met name genoemde persoon. Dit geldt ook indien het besluit waartegen de klacht is gericht is genomen door meerdere personen of, zoals in het onderhavige geval, door een vergadering. Hoewel het strikt genomen mogelijk is de klacht te formuleren als gericht tegen alle deelnemers van de betrokken vergadering, is het niet ongebruikelijk en ook vaak praktisch dat de klacht gericht wordt tegen slechts één of enkele personen die ten aanzien van de leerling of het besluit een duidelijke rol hebben gespeeld. Dat is te meer niet bezwaarlijk omdat het oordeel van de klachtencommissie de status heeft van een advies aan het bevoegd gezag van de school. De commissie is gewoon klachten over bevorderingsbeslissingen die gericht worden tegen een persoon met een functie zoals hiervoor aangegeven ontvankelijk te oordelen en in behandeling te nemen.

De aangeklaagde in deze procedure is de afdelingscoördinator van onder meer de brugklassen. Hij is uit dien hoofde de voorzitter van de bevorderingsvergadering en betrokken bij de voorbereiding van die vergadering. Onder deze omstandigheden kan niet, althans niet nu al, geoordeeld worden dat de klacht aan het verkeerde adres is gericht en om die reden kennelijk niet-ontvankelijk is.”

Hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht, maakt dit niet anders. De commissie volgt het oordeel van de voorzitter en maakt dit tot het hare.

De school was ten tijde van de voorgevallen feiten en de indiening van de klacht aangesloten bij de commissie. De zoon van klager was op voornoemde momenten leerling van de school.

De klacht is ontvankelijk.

Korte inhoud van de klacht

De klager is het niet eens met het bevorderingsbesluit de leerling te doen afstromen naar 2 havo. De beslissing is niet gegrond en mist de nodige objectiviteit en rechtvaardigheid.

De leerling heeft in de gymnasium brugklas zijn inzet, goede werkhouding en onmiskenbare progressie ruim bewezen. De leerling is als enige uitgesloten van voortzetting van zijn opleiding op het vwo. Dit ondanks zijn behaalde resultaten. Een aantal leerlingen mag ondanks slechtere resultaten op het vwo blijven.

De reden van bevordering naar 2 havo zou gelegen zijn in de aanpak van de leerling, niet zozeer de cijfers. De school had als tussenoplossing voorgesteld dat als de leerling op de havo gemiddeld een 7,5 zou behalen, hij alsnog naar 3 vwo zou mogen. De leerling moet zich dan op de havo dubbel bewijzen en hogere gemiddelden halen terwijl de cijfers in de brugklas van triviaal belang zijn geweest voor zijn bevordering. De leerling zet zich in tegenstelling tot anderen constant in en heeft discipline. Klager vermoedt dat er helaas niet rechtvaardig en zelfs discriminatoir is gehandeld richting de leerling.

De school is bij haar standpunt gebleven ondanks de verzoeken van klager het besluit te herzien. Het besluit heeft psychische gevolgen gehad voor de leerling.

De leerling werkt sneller vooruit en maakt daarbij fouten hetgeen een bewijs is van zijn inzet en motivatie. Het maken van fouten is geen blijvend mankement.

Uit de bijgevoegde stukken blijkt dat klager op 9 juli 2015 bij de rector/bestuurder een klacht heeft ingediend. De rector/bestuurder heeft gereageerd per e-mail van 15 juli 2015. Tijdens de rapportvergadering aan het einde van het schooljaar is de leerling uitvoerig besproken en is uiteindelijk besloten de leerling te bevorderen naar 2 havo. Na een gesprek met klager heeft de school het besluit heroverwogen. De beslissing is gehandhaafd.

Verweer

Door de aangeklaagde wordt naar aanleiding van deze klacht het volgende aangevoerd. Het besluit is niet een besluit van de aangeklaagde alleen. Het is een besluit dat door alle docenten gezamenlijk is genomen. De klacht is niet aan het juiste adres gericht en de klacht dient niet-ontvankelijk te worden geacht. Subsidiair dient de klacht ongegrond te worden geacht.

Meer subsidiair wijst de aangeklaagde op de marginale toetsing die in casu dient plaats te vinden.

Gewezen wordt op de bevorderingsnormen. Voor de bevordering vanuit de gymnasium brugklas geldt dat voor elk vak minimaal een onafgeronde 6 gehaald moet worden ter voorkoming van afstroom naar de havo. De leerling voldoet hier niet aan. De leerling heeft 2 vijven. De leerling was dan ook een bespreekgeval. Bespreken houdt maatwerk in. De docenten kijken naar de motivatie, de potentie en het welbevinden van de leerling. Ook wordt de leerwegprognose gedurende het schooljaar meegewogen.

In geval van de leerling komt uit informatie uit het leerling volgsysteem naar voren dat in november 2014 en maart 2015 door de docenten al wordt aangegeven dat de leerling weliswaar hard werkt maar dat men eraan twijfelt of hij het gaat halen op het vwo. Het probleem dat gesignaleerd wordt, betreft het feit dat hij weliswaar hard werkt maar ook vluchtig. Toen is al de zorg uitgesproken of het vwo geschikt was. De zorgen hadden en hebben betrekking op de wijze van werken. De leerling vertoont een enorme inzet maar zijn manier van werken is vluchtig waardoor veel werk niet compleet is of onjuist. De leerling moet leren zijn oordeel uit te stellen en zijn interpretatie niet te snel klaar te hebben.

In maart 2015 was er overigens ook zorg dat de leerling de teksten niet goed zou begrijpen. De daarvoor aangeboden RT-hulp is door de klager afgewezen.

Veel zorgen betreffen de inspanningen die de leerling levert en het -in verhouding- magere resultaat dat hij daarmee bereikt. De zorgen over de capaciteiten, het overzicht en de manier

van aanpak maakten dat de docenten van oordeel waren dat de leerling (nog) niet geschikt is voor het vwo. De docenten hebben de leerling leren kennen als een keiharde werker maar met beperkte resultaten, onvoldoende kritisch op zijn werk en snel afgeleid. De docenten maken zich zorgen dat de leerling zelfs over de grens van zijn eigen kunnen heeft gepresteerd. Het is niet goed voor een leerling om op die wijze onderwijs te volgen. Om die redenen hebben de docenten de leerling niet bevorderd naar het vwo. Het betreft een unaniem besluit.

De school heeft haar besluit in alle redelijkheid en zorgvuldigheid kunnen nemen. Van discriminatie is geen sprake. Het is niet onderbouwd en aangetoond door klager.

Dat andere leerlingen wel naar het vwo zijn bevorderd, is niet relevant; het betreft maatwerk.

De leerling is niet de enige die naar de havo afstroomt. Vorig schooljaar zijn zelfs 2 leerlingen niet naar het vwo bevorderd. De afkomst van de leerling speelt daarbij geen rol.

Oordeel

Op grond van het dossier en hetgeen aan de orde is geweest tijdens de hoorzitting komt de commissie tot het volgende oordeel.

Wat betreft het besluit om de leerling niet te bevorderen naar 2 vwo maar naar 2 havo geldt als uitgangspunt – uitgaande van de deskundigheid van de school - dat de bevoegdheid om dit soort beslissingen te nemen in eerste instantie bij de school berust. De commissie stelt zich terughoudend op. Alleen wanneer procedure- of andere regels niet zijn gevolgd of wanneer de uitkomst van de beslissing zodanig is dat een besluit in een gegeven geval gelet op alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet genomen had mogen worden, is er ruimte voor de commissie om tot een gegrondverklaring van de klacht te komen.

Met betrekking tot de vraag of de school het reglement op de juiste wijze heeft gehanteerd, stelt de commissie vast dat bij de toepassing van het reglement geen fouten zijn gemaakt. In het reglement is vastgelegd onder welke voorwaarden en omstandigheden een leerling rechtstreeks wordt bevorderd. De leerling heeft twee vijven, voldoet daarmee niet aan de vereisten voor directe bevordering naar 2 vwo en was derhalve een bespreekgeval. De school heeft afdoende toegelicht de leerling aan de hand van verschillende aspecten goed en zorgvuldig te hebben bekeken. De school spreekt terecht van een individuele beslissing. Ieder kind is verschillend. De beslissing die genomen is ten aanzien van de leerling kan en mag dan

ook niet vergeleken worden met beslissingen die genomen zijn met betrekking tot andere leerlingen.

De leerwegprognose is bijgesteld in maart 2015 (zorg over vwo) en daarbij is het advies gegeven een RT onderzoek te doen laten uitvoeren. De ouders van de leerling hebben dat advies niet opgevolgd. De commissie merkt daarbij wel op dat tijdens de hoorzitting is gebleken dat het voor de ouders niet geheel duidelijk was geworden wat het voorstel tot onderzoek inhield, waar het onderzoek precies betrekking op had. Het onderzoek is daarom niet uitgevoerd. Onder die omstandigheden is de beslissing van de school de leerling te laten overgaan naar 2 havo niet onbegrijpelijk.

De commissie heeft niet kunnen vaststellen dat er sprake zou zijn van discriminatie. In eerdere jaren zijn ook autochtone kinderen in voorkomende gevallen naar 2 havo verwezen. Concrete aanwijzingen van discriminatie heeft de commissie niet geconstateerd.

Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de klacht **ongegrond** is.

Op de hoorzitting heeft de aangeklaagde uitdrukkelijk aangeboden het RT onderzoek alsnog te laten uitvoeren. De commissie adviseert klager dat aanbod aan te nemen. Daarna kan worden vastgesteld wat, gelet op de uitkomst van het onderzoek, de beste leerweg voor de leerling zal zijn en kunnen, indien nodig of wenselijk nog in de loop van het huidige leerjaar, passende maatregelen en acties worden ondernomen.

Den Haag, 20 oktober 2015,

C. Sjenitzer,

Voorzitter

D.H.C. Dane-Peeters

Secretaris